Downloaded via the EU tax law app / web

@import url(./../../../../css/generic.css); EUR-Lex - 61995J0016 - FI
Avis juridique important

|

61995J0016

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 14 päivänä joulukuuta 1995. - Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta. - Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jota ei ole kiistetty - Maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautuksen myöhästyminen. - Asia C-16/95.

Oikeustapauskokoelma 1995 sivu I-04883

Tiivistelmä
Asianosaiset
Tuomion perustelut
Päätökset oikeudenkäyntikuluista
Päätöksen päätösosa

Avainsanat

Toimielinten säädökset ja muut asiakirjat - Direktiivit - Täytäntöönpano jäsenvaltioissa - Täysimääräisen ja yksityiskohtaisen soveltamisen välttämättömyys

(EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmas kohta)

Tiivistelmä

Jäsenvaltioilla on velvollisuus taata direktiivien säännösten täysimääräinen ja yksityiskohtainen soveltaminen.

Asianosaiset

Asiassa C-16/95,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Blanca Rodríguez Galindo ja Enrico Traversa, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään yhteisön toimielimiä ja oikeutta koskevia asioita käsittelevän yksikön päällikkö Alberto Navarro González ja valtionasiamies Miguel Bravo-Ferrer Delgado yhteisön oikeutta koskevia riita-asioita käsittelevästä yksiköstä, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4-6 boulevard E. Servais,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että jättäessään noudattamatta jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt - 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY (EYVL L 331, s. 11) 7 artiklan 4 kohdassa maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautukselle asetettua kuuden kuukauden määräaikaa ja jättäessään täyttämättä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan perustuvan yhteistyövelvoitteensa, Espanjan kuningaskunta on laiminlyönyt EY:n perustamissopimuksen mukaiset velvollisuutensa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

(viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida, P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

julkisasiamies: N. Fennelly,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 12.10.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

Tuomion perustelut

1 Yhteisöjen tuomioistuimeen 18.1.1995 jättämällään hakemuksella Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut kanteen EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla, jossa se vaatii todettavaksi, että jättäessään noudattamatta maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautukselle jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt - 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY (EYVL L 331, s. 11, jäljempänä direktiivi) 7 artiklan 4 kohdassa maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautukselle asetettua kuuden kuukauden määräaikaa ja jättäessään täyttämättä EY:n perustamissopimuksen 5 artiklaan perustuvan yhteistyövelvoitteensa, Espanjan kuningaskunta on laiminlyönyt EY:n perustamissopimuksen mukaiset velvollisuutensa.

2 Direktiivin 7 artiklan 4 kohdan mukaan

"palautushakemuksia koskevat päätökset on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin hakemukset on jätetty - - toimivaltaiselle viranomaiselle, varustettuina kaikilla niillä asiakirjoilla, jotka tämän direktiivin mukaan vaaditaan hakemuksen käsittelemiseksi. Palautus on suoritettava edellä mainitussa määräajassa hakijan pyynnöstä joko palautuksen suorittavassa jäsenvaltiossa tai siinä valtiossa, johon hakija on sijoittautunut. Jälkimmäisessä tapauksessa hakija vastaa palautuksen toimittamisesta aiheutuvista pankkikuluista."

3 Komissio pyysi toimivaltaisilta viranomaisilta kirjallista selvitystä otettuaan vastaan useita muiden jäsenvaltioiden taloudellisten toimijoiden tekemiä valituksia Espanjan hallintoviranomaisten viivyttelystä arvonlisäveron palautuksessa ja ilmoitti tehdyistä valituksista 5.3.1991 Espanjan pysyvälle edustustolle lähettämällään kirjeellä. Kun komissio ei saanut virallista vastausta vielä teleksillä tekemänsä muistutuksen jälkeenkään, se päätti aloittaa jäsenyysvelvoitteiden laiminlyönnin toteamista koskevan menettelyn ja pyysi 10.11.1992 päivätyssä kirjeessään Espanjan hallitusta esittämään kahden kuukauden määräajassa asiaa koskevat huomautuksensa. Espanjan viranomaisten pyynnöstä määräaikaa pidennettiin 10.2.1993 asti. Koska komissio ei saanut vastausta, se antoi 28.3.1994 perustellun lausunnon vaatien jäsenvaltiota täyttämään direktiivin mukaiset velvollisuutensa kahdessa kuukaudessa lausunnon tiedoksisaamisesta. Saamatta edelleenkään vastausta komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

4 Komissio esittää, että arvonlisäveron palautus on suoritettava direktiivin mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa käsittelyn edellyttämillä asiakirjoilla varustetun palautushakemuksen jättämisestä. Siitä huolimatta, että direktiivi on saatettu osaksi Espanjan lainsäädäntöä, komissio toteaa, että Espanjan kuningaskuntaan sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautusten käsittely kestää runsaasti yli direktiivissä asetetun määräajan, jopa kaksitoista kuukautta.

5 Komission mukaan on selvää, että direktiivin 7 artiklan 4 kohtaa ei ole noudatettu.

6 Espanjan hallitus ei kiistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se selittää, että maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautuksen viivästyminen johtuu rakenteellisista ongelmista, eikä kyseessä ole tahallinen viivyttely tai syrjintä. Se huomauttaa, että kansallisessa hallinnossa pyritään selvittämään, miten direktiivissä asetettua kuuden kuukauden määräaikaa voitaisiin noudattaa.

7 Koska komissio on peruuttanut perustamissopimuksen 5 artiklasta ilmenevän yhteistyövelvoitteen noudattamatta jättämistä koskevan vaatimuksensa, lausunnon antaminen siitä raukeaa.

8 Direktiivin 7 artiklan 4 kohdasta on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti jäsenvaltioiden on turvattava direktiivien säännösten täydellinen ja yksityiskohtainen soveltaminen (ks. erityisesti asia C-287/91, komissio v. Italia, tuomio 3.6.1992, Kok. 1992, s. I-3515, 7 kohta).

9 On siis todettava, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt täyttämättä direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa asetetut velvollisuudet, sillä se ei ole noudattanut maahan sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautukselle asetettua kuuden kuukauden määräaikaa.

Päätökset oikeudenkäyntikuluista

Oikeudenkäyntikulut

10 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Espanjan kuningaskunta on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Päätöksen päätösosa

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Jättäessään noudattamatta maan alueelle sijoittautumattomien verovelvollisten arvonlisäveron palautukselle asetettua kuuden kuukauden määräaikaa Espanjan kuningaskunta on jättänyt täyttämättä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt - 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun kahdeksannen neuvoston direktiivin 79/1072/ETY 7 artiklan 4 kohdassa asetetut velvollisuudet.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.